

Bilag 1.

Nogle af udvalgets spørgsmål til finansministeren og ministerens svar.

Spørgsmål 1:

Der udbedes taleksempler på, hvorledes lovforslagets § 2, stk. 1-3, samt § 9, stk. 2, vil komme til at virke.

Svar:

Der henvises til vedlagte opstilling indeholdende eksempler på frigørelsesafgift og afståelsesafgift uden for spekulations- og næringssalg (bilag A) og i spekulations- og næringstilfælde (bilag B).

Spørgsmål 2:

Der udbedes et taleksempel, der viser, hvorledes lovforslagets § 11, jfr. § 12, vil komme til at virke.

Svar:

Med hensyn til frigørelsesafgiftens opgørelse og beregning gælder ganske de samme regler i lovforslagets afsnit I og II. Forskellen består alene i, at afgiftspligten for de af afsnit I omfattede ejendomme indtræder ved ejendommenes inddragelse fra land- til byzone, medens afgiftspligten for de i afsnit II omtalte ejendomme (beliggende i de nuværende mellem- og inderzoner) indtræder ved ejendommenes overgang til anden anvendelse. Man kan derfor i det hele henvide til de i bilag A og B anførte opstillinger. Det skal dog bemærkes, at ansættelsen for disse ejendomme ved 13. almindelige vurdering ofte vil være af en sådan højde, at det vil blive det almindeligste, at 13. almindelige vurdering kommer til at tjene som basisbeløb.

Spørgsmål 3:

Kan der gives en vurdering af, hvilket basisbeløb det vil blive det almindelige at anvende?

Svar:

Det fremgår af de i bilag A anførte eksempler på beregning af frigørelsesafgift, at de afgiftspligtige i de første år i almindelighed vil have fordel af som basisbeløb at anvende enten den fulde ejendomsværdi — uden reduktion for eventuelle forventningsværdier — ved 13. almindelige vurdering eller eventuelt anskaffelsessummen for ejendommen, hvis denne er erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse.

Hovedreglen i § 2, stk. 1, med hensyn til basisbeløbets fastsættelse vil ikke være mere fordelagtig for den afgiftspligtige, før der er indtrådt en væsentlig værdistigning i forhold til 13. almindelige vurdering. Det bemærkes i denne forbindelse, at det differencebeløb, der skal fastsættes i henhold til vurderingslovens § 14, stk. 6 („bondegårdsreglen“), modsvarer de forventningsværdier, der er holdt uden for grundværdiansættelsen, men som er medtaget ved ansættelsen af ejendomsværdien. Hvor der kun har været ringe eller slet ingen forventningsværdier til stede ved 13. almindelige vurdering, kan det dog tænkes, at hovedreglen i § 2, stk. 1, på et forholdsvis tidligt tidspunkt efter lovens ikrafttræden kan være gunstigere for den afgiftspligtige på grund af 50 pct.-tillægget.

Spørgsmål 4:

Vil det ikke være hensigtsmæssigt i lovtæksten at foreskrive en pligt for den offentlige myndighed til at underrette den afgiftspligtige om fristen i § 6, stk. 1?

Svar:

Ved udformningen af meddelelsen om frigørelsesafgiftens størrelse og ved opkrævningen af afgiften må det på særlig tydelig